

Лалка. Наистина! (Отива и говори нѣщо на момиченцата).

Славчо (тихо). Хайде да съберемъ помежду си една малка помощъ за Божко. Той е най-доброто ни другарче.

Всички (заобикалятъ Славчо и даватъ, кой колкото има).

Николай. Азъ имамъ петдесетъ лева. Татко ми ги даде да си купя книги за прочитъ. Азъ ще ги дамъ за лѣкарство на Божковата майка (дава ги на Славчо). Подиръ обѣдъ ще донесе още.

Радка. И азъ имамъ десетъ лева.

Лалка. Ето и моитѣ петъ (момиченцата събиратъ помежду си).

Вѣрка. Ето и отъ насъ двадесетъ лева (подава ги на Славчо; останалитѣ деца сѣщо даватъ, кой колкото има).

Славчо. Браво! Повече отъ сто лева се събраха (брои паритѣ и радостно отива при Божко. Пѣха паритѣ въ ржцетѣ му). Ето ти тѣзи пари, Божко. Още сега иди да купишъ лѣкарства на болната си майка. Татко следъ обѣдъ ще ви прати дърва отъ нашия складъ...

Вѣрка. Азъ пѣкъ ще кажа на вуйчо да отиде да прегледа майка ти... Той е много добъръ и милостивъ къмъ беднитѣ...

Божко (гледа паритѣ и не може да продума отъ вълнение).

Лалка. Бедничкиятъ! Колко се радва... Отъ радостъ не може да проговори...

Божко. Тѣй ми се искаше да повикамъ лѣкаръ, но нѣмахме пари да му платимъ... Мама повече отъ недѣля не ходи на работа!

Вѣрка. Вуйчо нѣма да ви вземе пари.

Божко (радостенъ). Колко сте добри всички! Колко ви съмъ благодаренъ. Дали ще мога да ви се отплатя нѣкога за тая добрина? (Признателно) Боже, колко съмъ ви благодаренъ... Толкова пари!

Николай. Ние всички те обичаме, Божко, за това ти помагаме. Ти си най-доброто ни другарче въ класа. Нима малко си ни помагалъ и ти, когато не знаемъ да решимъ задачитѣ си?

Лалка. Какъ изведнѣжъ се промѣни лицето му.

Радка. Съ каква благодарностъ ни гледа! (Звънецътъ удря).

Единъ отъ учителитѣ (застава на вратата). Хайде, прибирайте си книжкитѣ! И този часъ сте свободни. Господинъ Петковъ отсъствува.

Всички. Сега, сега, господинъ учителю! (Бърже прибиратъ книжкитѣ си).

Божко (радостенъ взима книжкитѣ си). Сега мама ще оздравѣе и отново ще трѣгне на работа (притиска паритѣ до гърдитѣ си). Ще ѝ купя съ тѣхъ лѣкарства... млѣко... (Замисля се). И топли обувки... Боже, колко ще се зарадва бедничката ми майка! (Излиза тичешкомъ отъ стаята).

Завеса